

πράττον οὐ πάντα, ἀλλά που καὶ σχολάζον τῷ ὄρᾳ ὡς οἶόν
65 τε τὰ ἄλλα. τάχα δὲ τὸ πολὺ καὶ σώματος καχεξία ἢ τού-
του λεγομένη κακία, ἀρετὴ δὲ τάναντία· ὥστ' οὐδεμία ἐφ'
ἐκάτερα προσθήκη τῇ ψυχῇ.

3. Τὰς δ' οἰκειώσεις καὶ ἀλλοτριώσεις πῶς; καὶ λῦπαι
καὶ ὄργαι καὶ ἡδοναὶ ἐπιθυμίαι τε καὶ φόβοι πῶς οὐ τροπαὶ
καὶ πάθη ἐνόητα καὶ κινούμενα; δεῖ δὴ καὶ περὶ τούτων
ᾧδε διαλαβεῖν. ὅτι γὰρ ἐγγίγνονται ἀλλοιώσεις καὶ σφοδραὶ
5 τούτων αἰσθήσεις μὴ οὐ λέγειν ἐναντία λέγοντός ἐστι
τοῖς ἐναργέσιν. ἀλλὰ χρὴ συγχωροῦντας ζητεῖν ὅ τι ἐστὶ
τὸ τρεπόμενον. κινδυνεύομεν γὰρ περὶ ψυχὴν ταῦτα
λέγοντες ὁμοίον τι ὑπολαμβάνειν, ὡς εἰ τὴν ψυχὴν
λέγομεν ἐρυθριᾶν ἢ αὖ ἐν ὠχριάσει γίνεσθαι, μὴ λογιζό-
10 μενοι, ὡς διὰ ψυχὴν μὲν ταῦτα τὰ πάθη, περὶ δὲ τὴν
ἄλλην σύστασιν ἐστὶ γινόμενα. ἀλλ' ἢ μὲν αἰσχύνῃ ἐν
ψυχῇ δόξης αἰσχροῦ γενομένης· τὸ δὲ σῶμα ἐκείνης τοῦτο
οἶον σχούσης, ἵνα μὴ τοῖς ὀνόμασι πλανώμεθα, ὑπὸ τῇ
ψυχῇ ὄν καὶ οὐ ταῦτὸν ἀψύχῳ ἐτράπη κατὰ τὸ αἷμα
15 εὐκίνητον ὄν. τά τε τοῦ λεγομένου φόβου ἐν μὲν τῇ ψυχῇ
ἢ ἀρχή, τὸ δ' ὠχρὸν ἀναχωρήσαντος τοῦ αἵματος εἴσω.
καὶ τῆς ἡδονῆς δὲ τὸ τῆς διαχύσεως τοῦτο καὶ εἰς
αἴσθησιν ἤκον περὶ τὸ σῶμα, τὸ δὲ περὶ τὴν ψυχὴν οὐκέτι
πάθος. καὶ τὸ τῆς λύπης ὡσαύτως. ἐπεὶ καὶ τὸ τῆς
20 ἐπιθυμίας ἐπὶ μὲν τῆς ψυχῆς τῆς ἀρχῆς οὔσης τοῦ ἐπι-
θυμεῖν λανθάνον ἐστίν, ἐκεῖθεν δὲ τὸ προελθὸν ἢ αἴσθησις
ἔγνω. καὶ γὰρ ὅταν λέγωμεν κινεῖσθαι αὐτὴν ἐν ἐπιθυμίαις,
ἐν λογισμοῖς, ἐν δόξαις, οὐ σαλευομένην αὐτὴν λέγομεν